

В китайской спортивной системе ныне осуществляются четыре разные модели развития талантов. Югуо тижжи – национальная система, которая финансируется государством и отдельными государственными учреждениями. В этой модели спортсмены отдают 50 % своих доходов от премий и стипендий в федерации и на обеспечение спортивной подготовки. Венджу – модель названа в честь южного китайского города, который известен экономическим ростом и его позитивным отношением к экспериментам капиталистического характера: финансирование данной модели осуществляется областными и местными управлениями, включая предприятия, общественные организации и частных лиц, которые принимают участие в ее финансировании. Все они предоставляют маркетинговые проекты с учрежденными премиями спортсменам. Чинхуа – модель названа в честь элитного университета в Пекине, который ее разработал и ввел в практику: основными источниками финансирования здесь являются университеты, поддерживаемые предприятиями. Это отображается на образовательном направлении и, частично, на маркетинговых проектах и премиях спортсменам. Она способствует не только финансовой поддержке талантов, но и проводит модель двойной карьеры, а именно образование и спорт высших достижений. Дин Джунхуи – модель названа в честь самого известного китайского снукер-мастера (бильярдиста): финансирование спортсмена осуществляется собственной семьей. Закон, порядок, дисциплина, неисчислимы человеческие ресурсы, щедрое вложение государства и разумное стимулирование частного бизнеса – вот слагаемые впечатляющих успехов китайских спортсменов за последние десятилетия.

Литература:

1. hubs.ua [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://hubs.ua/economy/analiz-finansirovaniya-sporta-gossredstva-ne-garantiya-olimpijskih-pobed-87198.html>.
2. m.sovsport.ru [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://m.sovsport.ru/promo/articles/917211-kitajskij-bolshoj-skachok>.
3. sportnauka.org.ua [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://sportnauka.org.ua/wp-content/uploads/nvos/articles/2014.1_9.pdf.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Киясь М.В.

*Науковий керівник: Семенов А.І., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В області фізичної культури і спорту якісні зміни проявляються в першу чергу в її ролі в економічному відтворенні. Фізична культура стає важливим якісним фактором інтенсифікації суспільного відтворення і розвитку здорового

способу життя: подовжує творче довголіття, сприяє раціональному використанню позаробочий час, сприяє вихованню здорових потреб людини, є важливим компонентом всебічного розвитку особистості.

Зростання матеріальних і фінансових витрат, залучення додаткових трудових ресурсів, підвищення значущості фізичної культури і спорту в суспільному відтворенні роблять актуальними питання визначення ефективності даної сфери послуг в умовах розвиненої ринкової економіки.

Для визначення ефективності фізичної культури недостатньо спиратися тільки на економічні або тільки на соціальні чинники розвитку суспільства. Існування органічного зв'язку фізичної культури і спорту з економікою не означає, що діяльність даного сектора цілком поглинається виробництвом, а лише підкреслює єдність і взаємозв'язок економічних і соціальних факторів суспільного відтворення. Так, відшкодування витрат робочої сили – важливий момент розвитку економіки і в той же час складний соціальний і біологічний процес. Всебічний розвиток особистості визначає морально-етичний і культурний аспекти і в той же час є якісним компонентом відтворення робочої сили. Як відомо, економічна діяльність, необхідна для практики спорту, може бути поділена на два класи: діяльність по надання послуг «спортивний сектор» (професійний спорт, спорт в формі чемпіонату, дозвільний спорт, адаптивний спорт, а також надання споруд або обладнання і нагляд за спортивною діяльністю) і діяльність, породжувана спортивною практикою (Освіта в сфері спорту, будівництво спортивних споруд, виробництво і поширення спортивних товарів і ін.) [3].

Що ж стосується економічної ефективності від здійснення спортивної діяльності, то для підприємств матеріального виробництва та інших організацій, діяльність яких можна віднести у другому класі, вона очевидна, оскільки вони все витягують комерційні прибутку зі своєї діяльності. А ось продукт, вироблений безпосередньо «спортивним сектором» не завжди має відчутну форму і предметне втілення. Фізична культура і спорт виробляють, наприклад, такі нематеріальні продукти, як здоров'я, довголіття, розвага, цікаве дозвілля [2].

Економічна ефективність спортивної діяльності в масштабах країни виражається в створенні спортивної інфраструктури, фінансуванні дитячо-юнацького спорту, стимуляції розвитку спортивного бізнесу. У населення з'являється альтернативний спосіб дозвілля, що знижує споживання алкоголю та тютюнопаління, а значить, позитивно впливає на суспільне здоров'я – медико-соціальної ресурс і потенціал суспільства сприяє забезпеченню національної безпеки [2, с. 61].

Таким чином, економічна діяльність спортивної галузі – це особливий вид економічної діяльності з виробництва матеріальних і нематеріальних благ для задоволення потреб громадян в здоров'я і дозвіллі, а також з надання послуг спрямованих на формування у окремих найбільш талановитих громадян високого спортивної майстерності для досягнення ними найвищих спортивних результатів.

Література:

1. Галкін В.В. Економіка спорту та спортивний Бізнес / В.В. Галкін. – М.: КНОРУС, 2006. – 320 с.
2. Головчанська Є.Е. Державна інвестиційна політика в аспекті її соціально-економічної спрямованості: моногр. / Головчанська Є.Е., Водоп'янова Н.А. – Волгоград: Волгог.гос.пед.ун-т, Волг.науное видавництво, 2010. – 180 с.
3. Сафронов В. Спорт, як вид економічної діяльності // Менеджмент в спорті. Спортивний менеджмент / В. Сафронов. – М.: «Медіа спорт», 2004. – № 1. – С. 72-77.

ЗАДАЧИ В ОБЛАСТИ УЧЕТА ЧЕЛОВЕЧЕСКИХ РЕСУРСОВ В ФУТБОЛЬНЫХ КЛУБАХ

Киясь М.В.

*Научный руководитель: Семенов А.И., ст. преподаватель
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

В современной практике бухгалтерского учета существует четыре метода представления человеческих ресурсов в финансовой отчетности – указание в отчете председателя правления, в отчете об изменении нематериальных активов, в пояснительной записке подлежащей аудиту либо прямое интегрирование в балансе [1].

Одним из методов представления игроков в отчетности является капитализация, что означает признание обязательств игрока перед хозяйствующим субъектом нематериальным активом. Из отчета об изменении нематериальных активов ФК “Манчестер Юнайтед” следует что, часть затрат была капитализирована как внеоборотные нематериальные активы и вносились в учетные регистры как “PlayerRegistrationsandContracts”, что означает “регистрация игроков и контракты” [2].

Определение стоимости нематериальных активов, возможно, является самой тяжелой в работе бухгалтера. Существуют разные методы выявления стоимости такие как – первоначальная стоимость, стоимость возможной замены и стоимость альтернативных издержек. У каждого из них есть свои плюсы и минусы.

Тем не менее, наш случай менее комплексен по своему содержанию, поскольку существует активный рынок, где ежегодно ведется купля-продажа игроков. И именно поэтому футбольные клубы могут капитализировать игроков по цене приобретения. Но тогда как же быть с неприобретенными игроками точнее с “разработанными” внутри. Согласно FRS 10 такие игроки не капитализируются, хотя данное противоречит принципу соответствия и не обеспечивает должной информацией потенциальных инвесторов. Некоторые клубы капитализируют затраты связанные с развитием “своих” игроков на основе затратного подхода, капитализируя все затраты понесенные для